

РЕШЕНИЕ

гр.София, 28.04.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
104 състав, в публично заседание на десети април през две хиляди и
седемнадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: Георги Георгиев

при участието на секретаря Елизабет Стоименова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев АНД №17764 по описа за 2016 г., за да се произнесе взе предвид следното:

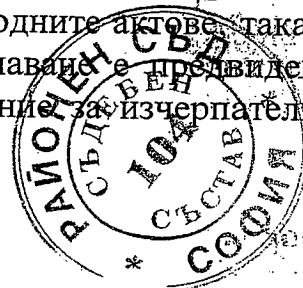
Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на подадена чрез административно-наказващият орган до съда жалба срещу наказателно постановление №РД-10-26/20.09.2016 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на "БТВ МЕДИА ГРУП" ЕАД е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 3000 лв. основание на чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията.

В депозираната пред съда жалба от "БТВ МЕДИА ГРУП" ЕАД се твърди, че постановлението било незаконосъобразно, в нарушение на материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на процесуалните правила.

Описаното в НП съдържание не осъществявало фактическият състав на чл. 17, ал. 2 ЗРТ.

Излъченото аудио-визуално съдържание по съществото си отразявало публично изразено мнение на сценариста Филип Станев по отношение на политическа фигура, което право е гарантирано от чл.39 от Конституцията на Република България и чл.10 от Европейската конвенция за защита правата на човека.

Правото свободно да се изразява и разпространява мнение е едно от основите права на човека и неговото демократично упражняване е гарантирано както от международните актове, така и в българската конституция. Неговото ограничаване е предвидено единствено в КРБ като случаите на ограничаване за изчерпателно изброени.

В решение №7 от 04.06.1996 г. Конституционният съд на Република България, при тълкуването на чл.39 КРБ, изрично посочва, че всеки има право свободно да изразява и разпространява своето мнение в публичното пространство, като има право свободно да използва източниците за масова информация, каквито са медиите, за да достигне неговото мнение до публиката.

Чл.39 КРБ е неразривно свързан с чл.40 и чл.41 КРБ и в тази връзка се гарантира разпространението на мнението на всеки посредством средствата за масово осведомяване, а оттам и тяхната защита от неоправдано налагане на цензура от страна на държавните органи.

Правото свободно да се изразява мнение е гаранция за равно участие на всеки гражданин в демократичния процес и същевременно, е средство за осъществяване на демократичен контрол. В конкретния случай сценаристът Филип Станев бил изразил своето мнение по отношение на действия на политическа фигура и във връзка с политически действия. Личното мнение е пряко застъпено и поддържано във връзка с политически действия, а не е насочено към личната сфера на критикуваното лице - г-н Росен Плевнелиев.

В мотивите на цитираното решение на Конституционния съд се посочва, че дейността на държавните органи и политическите фигури подлежи на обществена критика на ниво, по-високо от предвиденото по отношение на частните лица.

Правото на свободно изразяване и разпространяване на мнение и нивото на засягане на политическите личности е било и е предмет на тълкуване на чл.10 ЕКЗПЧ от страна на Европейския съд по защита правата на човека. В своите решения съдът многократно бил посочвал, че правото на мнение е фундаментално основно право на всеки индивид и че гарантиране на неговото упражняване, включително и посредством средствата за масово осведомяване, е основна цел на всяко демократично общество. Именно посредством използването на медиите се гарантира, че упражненото право на мнение ще достигне до публиката. Мнението, особено отнасящо се до политическата дейност, предполага използването на саркастични, груби и шокиращи средства и език на изразяване (Instytut Ekonomichnykh Reform vs.Ukraine, №. 61561/08, § 43, § 62p 02 юни 2016 г.;Delfi AS v. Estonia [GC], № 64569/09, § 131, 16 юни 2015). Следователно действията на Филип Станев съответствали и на общоевропейската практика относно изразяване правото на мнение.

При постановяване на обжалваното постановление, наказващият орган бил нарушил чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗРТ.

Излъченото аудио-визуално съдържание не внушавало нетърпимост. Административно-наказващият орган бил констатирал нетърпимост, която не е съставомерен признак в чл.17, ал.2 ЗРТ.

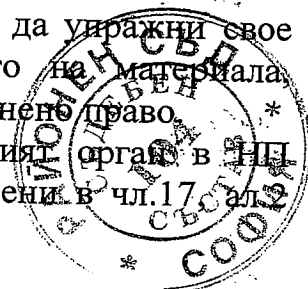
Твърдението на наказващия орган, че излъченото съдържание разделяло гражданите на такива, подкрепящи инициирания от участващите в предаването лица, референдум и такива, които не го подкрепят или не се интересуват, както и разделяне на гражданите на група от 700000 български граждани, които били подкрепили инициирания референдум и на които президентът Росен Плевнелиев „най-малко е президент“, срещу останалите, които нямат интерес или не са подкрепили референдума, или които подкрепят действията на президента, било голословно, неподкрепено нито от събраните по преписката доказателства, нито намирало опора в закона.

Подобно противопоставяне, видно и от фонограмата на текста, не било направено от никое от участващите в разговора лица. По никакъв начин не било изразено отрицателно мнение към определени групи граждани, които подкрепят или не посочения референдум. Голословно и неподкрепено с доказателства било обособяването на две групи граждани, в отношенията на които се внушава нетърпимост. В НП били описани субективни внушения, които не съответствали на обективно излъчения материал.

Участието в инициирането или гласуването при провеждане на референдум на всеки български гражданин е конституционно гарантирано право и всеки може свободно да го упражнява, като сам решава дали да участва или не. Обстоятелството, че определен гражданин/граждани не е/са участвал/и в подписка по иницииране на референдум, не предполагало незаинтересованост или неподкрепа. Правото да бъдат подкрепени въпроси от референдума или да не бъдат подкрепени, може да бъде упражнено и на по-късен етап. Не можело да се прави и кардинален извод, че всички лица, участвали в инициирането на посочения референдум подкрепят и биха отговорили положително на поставените с референдума въпроси.

Голословно се явявало и направеното внушение за разделение на гражданите като такива, подкрепящи президента и като такива - несимпатизиращи му, тъй като такова съдържание във фонограмата липсва, отправяне на критика към държавен орган за упражняване на каквото и да е право. В съдържанието не било обект на обсъждане законното право на държавния глава да упражни свое конституционно право. Видно от съдържанието на материала участващите обсъждали резултатите от това упражнено право.

Определената от административно-наказващия орган в НП нетърпимост, не попадала в признаците, определени в чл.17, ал.2

ЗРТ. Изброяването на признаците в разпоредбата е изчерпателно и не подлежи на разширително тълкуване. Неясно определения признак на нетърпимост водел до неяснота какъв по вид евентуално нарушение е извършено, което по съществото си ограничава и нарушава правото на защита на дружеството. (В този смисъл и Решение № 5485 от 13.08.2013 г. на АССГ по адм.д. № 108/2013 г.)

От изложеното следвало, че излъченото съдържание представлявало изразено право на мнение, като в същото не било правено каквото и да е противопоставяне между групи граждани, а от там и създаване на нетърпимост между тях

Иска се отмяна на постановлението.

Жалбоподателят, редовно призован, изпраща процесуален представител, поддържа жалбата.

Административно-наказващият орган, редовно призован, изпраща представител, който пледира за потвърждаване на постановлението като правилно и законосъобразно.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното от фактическа страна:

"БТВ МЕДИА ГРУП" ЕАД реализира и излъчва предаването "Шоуто на Слави" с водещ Слави Трифонов.

На 06.06.2016 г., за времето от 23:15:40 ч. до 23:28:55 ч. е излъчено предаването "Шоуто на Слави" с водещ Слави Трифонов.

Тема на предаването съдържала коментари за инициирания от предаването референдум.

В предаването е излъчено следното аудио-визуално съдържание:

Слави Трифонов: "Уважаеми зрители, утре Конституционният съд ще заседава дали да има дело по искането на президента Плевнелиев. Припомням ви, че президентът Плевнелиев поиска да бъдат обявени за противоконституционни три от въпросите на инициирания от нас референдум, референдум, подкрепен от близо 700 хиляди български граждани. Какво е възможно да се случи утре, ще разговарям с моите колеги Тошко Йорданов и Филип Станев. Моите колеги са подготвени, защото аз не обичам да правя нищо, което е извън професионалната подготовка. Моите колеги се готвят за това нещо, въпреки че не са с юридическо образование, се готвят от много време по този казус. Така, че мога спокойно да разговарям с тях. Самият аз се готвя, така че и сам мога да говоря, но предпочитам да разговарям с тях. Сега ми обяснете какво ще се случи, дали ме разбрахте?"

Филип Станев: "Ние нямаше да водим и този разговор с теб тази вечер - показва снимката на държавния глава, ако не беше ето този субект ...".

Слави Трифонов: "Това е президентът Плевнелиев".

Филип Станев: "... когото наричат президента Плевнелиев. Не зная защо го наричат „Президента Плевнелиев“. С действията си, с искането, което отпрати към Конституционния съд, този човек доказва ...

Слави Трифонов: „Искам възпитание“

Филип Станев: „... че не е ...

Слави Трифонов: „Искам възпитание“)

Филип Станев: президент на всички българи и

Слави Трифонов: „Възпитание“

Филип Станев: най-малко е президент на тези 700 хиляди

Слави Трифонов: „Възпитание“

Филип Станев: души, които са се подписали

Слави Трифонов: „Дипломатия“

Филип Станев: за този Референдум

Слави Трифонов: „Коректност“

Филип Станев: Това със сигурност не е моят президент.

Слави Трифонов: "Махни снимката".

Филип Станев: "И фактът, че той вече се оттегли от политиката, мен ме кара да изпитвам огромно удоволствие".

Слави Трифонов: "Ти не ме чуваш какво говоря".

Филип Станев: "Това е един политически труп".

Скъсва на две части снимката на държавния глава, след което смачква парчетата в ръцете си.

Слави Трифонов: "Стига бе, престани. Това са излишни, абсолютно излишни... емоционални..., единствено фактът, че съм свободен и уважавам свободата на словото..".

Филип Станев: "Нямаше да водим този разговор, ако не беше това нещо" - показва смачканите на топка парчета от снимката.

Слави Трифонов: "Какво значение има това. Не "това нещо, прибери си го в джоба"

Слави Трифонов: "И друг път няма да правиш такива неща по телевизията", "Прибери си го в джоба".

Показани са портретни снимки на конституционни съдии, с обяснения за всеки един от коя квота е назначен в Конституционния съд.

Слави Трифонов: "Уважаеми зрители, утре ще бъде изправен за първи път пред интересна дилема. Конституционните съдии трябва да гледат въпроси и въпрос, който е от огромно обществено значение, защото

въплува минимум 700 хиляди български граждани. ... Това е въпрос, който ще покаже има ли въобще демокрация в България. ... Искрено ми се иска да вярвам, че те преди всичко, преди да са съдии, са принципи, демократи, професионалисти и най-вече българи".

Гореизложената фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите и вещественото доказателство CDR, огледа на вещественото доказателства и на съдържанието, както и от писмените доказателства по делото.

Не са констатирани противоречия в доказателствата, поради което съдът не излага мотиви относно тяхната оценка и причините, поради които дава вяра на едни или не кредитира други доказателства.

Липсват други възможности за събиране на доказателства и по тази причина съдът постанови решението си въз основа на така събраните по реда на съдебното следствие доказателства.

От така установената фактическа обстановка съдът стига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в законния седемдневен срок, видно от разписката за получен препис от наказателното постановление и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като съдът счита, че същата е неоснователна, поради следното:

В чл.10, ал.1 от ЗРТ са формулирани принципите при осъществяването на дейността на доставчиците на медийни услуги.

Точка 5 изисква недопускане на предавания, внушаващи нетърпимост между гражданите.

Касае се за задължение по силата на чл.17, ал.2 от ЗРТ, според което доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10.

Съдът счита, че описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена.

АУАН е съставен съобразно разпоредбите на ЗАНН.

Установените в акта и в наказателното постановление обстоятелства, свързани с нарушението бяха установени в съдебно заседание.

По чл.126, ал.1 от ЗРТ за нарушение на разпоредбите на чл.7, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11 - 14, чл. 16 - 18, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75, ал. 1, ал. 3 - 6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1 и 2, чл. 84, ал. 2 и 3, чл. 85, чл. 86 - 88, чл. 89, ал. 1, чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв.

Правилно е определена нарушената материалноправна норма, която отговаря на установената фактичката обстановка и е в съответствие със словесното описание на нарушението в АУАН.

АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление не страдат от пороци.

Формалният характер на нарушението не изисква вредноносен резултат.

Санкцията е определена в минималния размер и не следва да се изменя.

Съдът намира, че в случая е нарушена императивна правна норма.

Деянието е формално, на просто извършване, то не включва съставомерни вредни последици.

Ето защо съдът следва да преценява фактите, посочени в постановлението.

Действително в постановлението наказващият орган е подхождал интерпретативно спрямо съдържанието на процесното аудио-визуално съдържание, но това не повлиява върху обективността на нарушението.

В случая жалбоподателя се позовава на чл.39 от Конституцията на Република България и чл.10 от Европейската конвенция за защита правата на човека.

Чл.39, ал.1 от КРБ гласи: "Всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин.

Ал.2 обаче поставя границите - това право не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността.

В случая понятията вражда и нетърпимост са от категорията на негативните емоционални нагласи, като тяхното съдържание е твърде близко.

По подобен начин е изграден чл.10 от Европейската конвенция за защита правата на човека - свободата на изразяването на мнение включва свободата на всеки да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от държавните граници.

Държавите си запазват правото, обаче, да подлагат на разрешителен режим радио- и телевизионните компании и производителите на кинематографична продукция.

Упражняването на тези свободи, доколкото е съпроводено със задължения и отговорности, може да бъде обусловено

процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност и на териториалната цялост, за предотвратяването на безредици или престъпления, за защитата на здравето и морала, както и на репутацията или правата на другите, за предотвратяване разкриването на информация, получена доверително, или за гарантиране авторитета и безпристрастността на правосъдието.

Както Конституцията, така и Конвенцията предвиждат ограничения при осъществяването на правото на изразяване – то не може да поражда нетърпимост.

Ето защо съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е приложил материалния закон, като не е допуснал процесуални нарушения, които да накърнят правото на защита. Съглед на гореизложеното съдът счита, че обжалваното наказателно постановление като законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По тези мотиви съдът

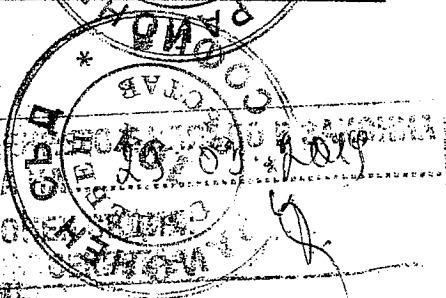
Р Е Ш И:

На основание чл.63, ал.1 от ЗАНН ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №РД-10-26/20.09.2016 г. на председателя на Съвета за електронни медии като законосъобразно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Районен съдия:

~~Г.Георгиев~~
Г.Георгиев

2dk
02.05.17

РЕШЕНИЕ

№ 2221

гр. София, 29.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.09.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Росица Бузова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6716** по описа за **2017** година докладвано от съдия Росица Бузова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. С решение от 28.04.2017 г. по НАХД № 17764/2016 г. на СРС, НО, 104 състав е потвърдено Наказателно постановление № РД-10-26/20.09.2016 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], пл. ”България” № 1, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 126а, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за извършено нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от [фирма] с оплаквания, че е неправилно поради нарушение на закона по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и съществени нарушения на съдопроизводствените правила по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Касаторът твърди, че решението е постановено при липса на мотиви и при неправилно установена фактическа

обстановка. В излъченото предаване било изразено мнението на сценаристите и водещия по отношение на действия на публични личности – право гарантирано, от чл.39 КРБ и чл.10 ЕКПЧ. Съдържали се и реплики за потърсено и друго мнение и представяне на гледна точка, различна от тази на участващите лица с цел да се гарантира плурализъм от гледни точки и мнения. Касаторът се позовава на решение № 7 от 04.06.1996 г. на Конституционния съд по к. дело № 1/1996 г. образувано по искане на президента на Република България за даване на задължително тълкуване на чл.39, чл.40 и чл.41 КРБ. Редакцияната отговорност на доставчика на медийни услуги следвало да осигури правото свободно да се изразява мнение, а държавата - да гарантира независимостта на средствата за масово осведомяване и свободното изразяване на мнение на всеки гражданин, както и да осъществява намеса единствено в случаите на нарушение на конституционно закрепени принципи. В практиката си ЕСПЧ многократно посочвал, че правото на мнение е фундаментално основно право на всеки индивид и гарантирането на неговото упражняване, включително чрез средствата за масово осведомяване, е цел на всяко демократично общество, а мнението относно политическа дейност предполагало ползването на саркастични, груби и шокиращи средства и език на изразяване. Изброени са решения на ЕСПЧ в този смисъл. Първоинстанционният съд констатирал приложение на чл.39, ал.2 КРБ, приравнявайки понятията „вражда“ и „нетърпимост“, без да посочи коя част от излъченото предаване и по какъв начин създава вражда и между кого. Административнонаказващият орган (АНО) нарушил чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН - взел предвид нетърпимост, която не е съставомерен признак по чл.17, ал.2 ЗРТ между граждани, подкрепящи и такива, неподкрепящи определена кауза; изброил фрази от контекста на предаването, без да посочи защо и по какъв начин те насаждат нетърпимост и какъв видът ѝ. Констатациите на АНО за разделяне на гражданите на подкрепящи референдума и такива, които нямат интерес или не го подкрепят били недоказани и се базирали единствено на субективните му възприятия. Същото важало за разделяне на гражданите на подкрепящи и неподкрепящи президента на Република България. Излъченото аудио–визуално съдържание представлявало изразено право на мнение, с което не били противопоставяни групи граждани, нито била създавана нетърпимост между тях, поради което не било налице нарушение на чл.17, ал.2 вр.

чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. Иска се тази инстанция да отмени решение от 28.04.2017 г. по НАХД № 17764/2016 г. на СРС, НО, 104 състав и вместо него да постанови друго, с което да отмени НП № РД-10-26/20.09.2016 г. на председателя на СЕМ.

Отвeтникът СЪВЕТЪТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. оспори касационната жалба с искане да се остави в сила първоинстанционното решение по съображения, изложени в представени писмени бележки.

СГП даде заключение, че касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София – град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според фактическите установявания на Софийския районен съд, чиято задължителност се цени съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, на 06.06.2016 г. в интервала от 23:15:40 ч. до 23:28:55 ч. по програма „Б.“, по време на предаването „Шоуто на Слави“ е представена темата относно инициирания от Инициативен комитет на шоуто референдум. Прието е, че с твърденията на сценариста Ф. С., че Р. П. не е президент на всички българи и най-малко е президент на 700 000 д., които са се подписали за референдума, както и разкъсването на снимката му, който е отправил запитване за конституционосъобразността на някои от въпросите на референдума се внушавала нетърпимост и се противопоставяли гражданите, подкрепящи референдума срещу тези без отношение и неподкрепящите го, между поддръжниците на президента на Република България и тези, несимпатизиращите му и между гражданите „за“ или „против“ упражняване на правомощията на държавния глава. При тези констатации бил съставен АУАН № НД-01-34/14.07.2016 г. от Б. Б. Б. – старши инспектор в СЕМ, за това че с представянето за разпространение на това предаване доставчикът на медийни услуги

[фирма] нарушил забраната по чл.17, ал.2 ЗРТ да не допуска създаването и/или предоставяне за разпространение на предавания в нарушения на принципите на чл.10 ЗРТ. Въз основа на АУАН № НД-01-34/14.07.2016 г. при идентична фактическа обстановка и след обсъждане на подаденото от [фирма] възражение вх. № НД-06-21-00-63/12.08.2016 г., било издадено НП № РД-10-26/20.09.2016 г. от председателя на СЕМ, с което на основание чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ.

Софийският районен съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН № НД-01-34/14.07.2016 г. и издаване на НП № РД-10-26/20.09.2016 г. не са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на [фирма]. По съществуто на спора е счел, че с НП № РД-10-26/20.09.2016 г. дружеството било законосъобразно санкционирано за извършено от обективна страна нарушение по чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. Не е възприел довода, че в предаването е изразено публично мнението на сценариста Ф. С. по отношение на политическа фигура - право гарантирано от чл.39 КРБ, тъй като съгласно чл.39, ал.2 КРБ то не можело да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността. С тези мотиви, въззивният съд е потвърдил НП № РД-10-26/20.09.2016г. изцяло.

Обжалваното първоинстанционно решение е неправилно постановено.

Съгласно чл.17, ал.2 ЗРТ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10 ЗРТ, както и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл.32, ал.5 ЗРТ. Съгласно чл.10, ал.1 ЗРТ при осъществяване на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят

от следните принципи: гарантиране на правото на свободно изразяване на мнение; гарантиране на правото на информация; запазване на тайната на източника на информация; защита на личната неприкосновеност на гражданите; недопускане на предавания, внушаващи нетърпимост между гражданите; недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак; гарантиране на правото на отговор в програмите; гарантиране на авторските и сродните им права в предаванията и програмите; съхраняване на чистотата на българския език.

Доставчикът на медийни услуги [фирма] е санкциониран с НП № РД-10-26/20.09.216 г., за това че представил за разпространение предаването „Шоуто на Слави“, включващо аудио – визуално съдържание внушаващо нетърпимост между гражданите, с което е нарушил чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. Доставчикът на медийни услуги съгласно чл. 4, ал.1 от ЗРТ е лицето, което носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга и определя начина, по който тя е организирана. Съгласно същата разпоредба редакционната отговорност се изразява в ефективен контрол върху избора на предавания и организацията им. Осъществяването на този ефективен контрол и изобщо намесата чрез контрол в обществени отношения с широко прокламирана свобода на свободно изразяване на медиите (чл. 39, ал.1 КРБ и чл. 11, ал.1 ЗРТ) следва да се извършва при строго спазване на принципите на целесъобразност и пропорционалност. Този контрол не трябва да засяга в по-голяма степен от необходимото, постигане на целта за свободно изразяване на мнение. Съществува деликатен баланс между възможно вредно съдържание на предоставяната медийна услуга, от една страна, и от друга страна - свободата на информация и медийния плурализъм.

По делото няма спор, че на 06.06.2016 г. в посочения времеви диапазон, доставчикът на медийни услуги [фирма] е разпространил предаването "Шоуто на Слави", в което се обсъждана темата за сезирането на Конституционния съд от президента на Република България Р. П.. В конкретния случай от съществено значение е дали излъченото предаване е нарушило принципа на чл. 10, ал.1, т.5 от ЗРТ чрез

внушаване на нетърпимост между гражданите. В аудио – визуално съдържание на предаването, възпроизведено в АУАН № НД-01-34/14.07.2016 г. и НП № РД-10-26/20.09.2016 г., липсва един от основните елементи на принципа по чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ – този на противопоставянето между гражданите. Органите на административнонаказателното производство са приели, че такова има между една група граждани и друга такава, но обективните данни сочат, че се касае за противопоставяне между гражданите, подкрепящи референдума, от една страна, и президента на Република България, от друга страна. Критикуването на властите не е форма на противопоставяне между граждани по смисъла на чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. Такова не се съдържа в разпространеното от [фирма] предаване, нито се внушава нетърпимост между гражданите, подкрепили инициативата за референдум, и тези, които нямат интерес в провеждането му или не са го подкрепили, още по-малко на такива „за“ или „против“ упражняване на правомощията на държавния глава. Посочените изявления представляват политически възгледи на сценариста Ф. С., изразени по повод актуална политическа ситуация при нейното дебатиране с други участници в предаването, без така изразеното от него становище да нарушава принципа, закрепен с чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ. По силата на чл.39, ал.1 КРБ, чл.10, ал.1, т.1 ЗРТ правото на свободно изразяване на мнение е гарантирано, в т.ч. съгласно чл.11, ал.1 ЗРТ в медийните услуги. Ето защо, разпространението на процесното предаване от [фирма] съответства на принципа по чл.10, ал.1, т.1 ЗРТ, без да нарушава закрепения с чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ, тъй като съдържанието му не внушава каквато и да е нетърпимост между гражданите.

По така изложените съображения, НП № РД-10-26/20.09.2016 г. се явява незаконосъобразно издадено, поради което като го е потвърдил вместо да го отмени, въззивният съд е нарушил закона по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

След така извършената проверка по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, настоящата инстанция намира, че обжалваното решение като неправилно следва да се касира съгласно чл.221, ал.1, пр.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и вместо него при условията на чл.222, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН да се постанови друго, с което НП № РД-10-26/20.09.2016 г. да бъде отменено изцяло.

Водим от горното, Административен съд София – град, III касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.04.2017 г. по НАХД № 17764/2016 г. на СРС, НО, 104 състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-10-26/20.09.2016 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], пл. ”България” № 1, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 126а, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за извършено нарушение на чл.17, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.5 ЗРТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: